

LS

Remediering

Kreativt projekt

- Gå sammen i grupper á 2 eller 3 😊
- Træk en tekst hos LS
- Remedier teksten, så den kan karakteriseres som hiphop ud fra de koder, vi har lært at kende.
- Forbered et oplæg for klassen, hvor I
 1. Præsenterer den originale tekst og jeres læsning (dvs. analyse og fortolkning) af den
 2. Præsenterer jeres remediering
 3. Gør rede for de kreative og stilistiske valg, I har truffet (altså, hvad har I gjort ved den oprindelige tekst?)
 4. Forsvar, at jeres tekst er hiphop (hvorfor er den hiphop).

Omfang

3 blokke til arbejdet, derefter oplæg.

Indhold

Trælameller (Yahya Hassan)

Helligt, Helligt (Michael Strunge)

Levende (Søren Ulrik Thomsen)

Angsten (Søren Ulrik Thomsen)

Nat i electri-city (Michael Strunge)

Af Tryghedsnarkomaner (Vita Andersen)

Ode til blæksprutten (Henrik Nordbrandt)

Hvor vi end rejser hen (Henrik Nordbrandt)

Solsort (Klaus Rifbjerg)

Atomernes oprør (Sophus Claussen)

Stridsmænd for det vi elsker (Rudolph Broby Johansen)

I en frugthave (Sophus Claussen)

Til en veninde (Emil Aarestrup)

TRÆLAMELLER

HAN SAGDE IKKE HABIBI
HAN SAGDE HÆNDERNE ELLER FØDDERNE
OG KNÆKKEDE EN TRÆLAMEL AF SENGEN
SOM MANGLEDE EN STRIBE FRA HØJRE MOD VENSTRE
MADRASSEN BULEDE NED
MINE SØSKENDES SKRIG FRA VÆRELSET VED SIDEN AF
OVERDØVEDE MIT
DØREN TIL KØKKENET HVOR MOR LAVEDE MAD
BLEV LUKKET
HVIS HUN BLANDEDE SIG SAGDE HAN
ER DET MANDEN ELLER KVINDEN DER BESTEMMER
DA HAN VAR FÆRDIG KUNNE JEG NÆSTEN IKKE GÅ
ELLER STÅ OP AD DEN VÆG
MED ARMENE STRAKT OG EN FOD LØFTET FRA JORDEN
PRÆCIS SOM HAN VILLE HAVE DET
HAN RØG EN CIGARET OG SAMLEDE NYE KRÆFTER
OG INDEN DET BLEV MIN BRORS TUR
TOG JEG MINE STRØMPER AF
BAD HAM TAGE DEM OVER SINE EGNE OG SIGE FØDDERNE

Yahya Hassan
Fra Diste, Gyldendal
2013

88. Michael Strunge:

HELLIGT, HELLIGT (1983)

Vor guddom er kærligheden – nu og altid, båret imellem os.	45
Ritualet er kroppenes leg under nattens bløde tæppe eller stilheden, simpelt hen, mellem øjnene over bordet når du tegner og jeg skriver – eller i enighed over en flaske vin på tilbud i supermarkedet.	50
Begge er vi hedninge med dages mellemrum jeg bliver en krævende engel og du lader din indre djævel bryde ud.	55
Vor guddom er kærligheden... Helligt, helligt når vi bader sammen og skiftes til at holde den varme bruser, når vi deler en smøg og kun med ordfrie tegn skiftes til at ryge.	60
Helligt, helligt når vi venter på bussen og går en tur i det underjordiske om natten i tre graders varme, og når vi sover tæt kun dækket af mørket og hinandens varme kroppe.	65
Helligt, helligt når vi kører i bus og du sidder med hovedet på min skulder og tæt ved søvnen snakker om i morgen, eller når jeg vågner og ligger en time bare seende på dig og dit ansigt så let som en vinge.	70
Helligt, helligt når vi om eftermiddagen går ned på "vores" café for at spise "morgenmad", helligt når du ringer og lyden er ren som en klokke og din stemme så levende som en fugl.	75
Helligt, helligt når du lukker øjnene	80

73. Søren Ulrik Thomsen:

Levende (1981)

regnvandet driver	45
ned ad min arm	
jeg er levende	
telefonen ringer	
røret er koldt i hånden	
jeg er levende	50
græder	
lægger min hånd	
mod min nakke	
jeg er levende	
porten smækker	55
bilerne suser bag muren	
jeg er levende	
mit tøj er beskidt	
vandet koger	
jeg er levende	60
længes efter din stemme	
den er her ikke	
støder mod bordet	
jeg er levende	
kan huske lugten	65
i hans lejlighed	
blæsten på stationen ved havnen	
jeg er levende	
finder gamle digte	
breve erindringer	70
10 år 8 år 7 år 1 år	
jeg er levende	
skrive til kontor	
mælken er sur	
jeg græder	75
jeg er levende	
græder	
levende	

72. Søren Ulrik Thomsen:

Angsten (1981)

- 5 En eksplosion i kroppen
en person bag øjnene der banker for at komme ud
pulsens slag der flakker i vinden
ham der sover dybt inde i kroppen og ikke er til at
vække
- 10 ham der aldrig har sovet men cirkler i gaderne døgnet
igennem
telefonen der ringer men ingen i røret
telefonen om natten, om natten, om natten
byer af glas hvor alt forsvinder ved mindste berøring
- 15 ham der står i timer under den brændende bruser
armen der blir lagt om skulderen
og fjernet igen
og fjernet igen
drømmen der fortsætter ind i dagen, bredes og siver i
alle sekunder
- 20 dagen der væltes og knuses i drømmen, splinternes fart
over søvnens hinde
han banker varme i hænderne
han slår farve i huden
- 25 støtter mod bordet og væggen og svimler uendeligt
ned
hodet der langsomt som vægtløst fald
drejes og tømmes for ord:
Tung projektør der rettes mod øjnene opløser kroppen
i hvidt.
- 30

87. Michael Strunge:

NAT I ELECTRI-CITY 1979 (1980)

- 5 STEMMEERNE FRA ET TIÅRS BLOMSTRENDE OPRØR ER
FORSVUNDET MED VINTERVINDEN. I RENDESTENEN LIGGER
ET PAR HOVEDER TILBAGE, AL GIFTENS GLÆDE ER
FORDAMPET. BØRNENE ER BLEVET VOXNE, OG BØRNENE NU
ER SMERTELIGT VOXNE. SOM EN DEL AF DE NYE TIDERS
- 10 TAVSHED STÅR DE PÅ GADERNES DESPERATE HJØRNER UDEN
ADGANG TIL HUSENES LÆRDOM OG FORDUMMELSE, SLAVERI.
DERES ØJNE SER OP TIL VINDUETS TV-SKÆRM, HVOR DE
FLAKSENDE SKYGGER FRA DEN DÆMONISKE DISCODANSER
OG HANS VEDHÆNG, DEN INDTAGENDE SMINKEDE DUMME-
- 15 DULLE, KRÆVER AL OPMÆRKSOMHED TIL DERES SKRIDT.
DETTE ER DE NYE GUSTNE GUDER. AT KOPIERE DEM OG
DERES NOBLE STIL KAN GIVE ADGANG TIL HUSENES
KONKURRENCE OM METALDYR, PLASTICKROPPE OG
STENKASSER MED SØVNSTUMME RUDER.
- 20 OPPE I BYENS ELEKTRISKE LUFT SVÆVER ENKELTE
DIGTERE FRA DEN NÆSTE DEKADE¹⁾. VIL INGEN HØRE DERES
SANGE OM EN STØRRE VIRKELIGHED OG EROTIKKENS
FRODIGHED I LYSET FRA HIMLENS OG MENNESKENES SOLE?
...DERES BILLEDER STRØMMER UFORTRØDENT FRA
- 25 NATTENS RUS FREM MOD DAGENS IDIOTI I EN LIVLIG DANS
OVER TAGENE, DER (SOLIDARISKE MED DE ENDNU SOVENDE
MENNESKERS KAMP MOD MØRKETS MAGTER) DÆKKER OVER
DERES "SKAMLØSE" DRØMME OM FRIHED.
- KUN ET PAR GADER DERFRA STÅR POETERNES ALLIEREDE,
30 *SKRIGERNE!*, MED DERES MANGEFARVEDE HÅR STRITTENDE
MOD HIMLENS MULIGHEDER OVER DERES KROPPES
COLLAGER. "VI VIL FANME IKKE VÆRE MED," VRÆNGER DE
OG SPYTTER VILDE SLAGORD MOD DE BLINDE FORBI-
PASSERENDE. FÅ HØRER DEM, MEN INGEN LYTTTER, SELV OM
- 35 DE PÅ DEN ANDEN SIDE AF HAVET HAR MANGE SØSKENDE.
DE HOPPER STÆDIGT OP OG NED, SÅ ASFALTEN KRAKELERER.

1) Tiår.

61. Vita Andersen:

Af Tryghedsnarkomaner (1977)

Freddag

Om fredagen henter du mig på jobbet
vi køber lidt lækker mad i Irma
lidt hummerhaler, skinke, franske oste, flute
og en flaske rødvin
vi stiller det hele på en bakke
bærer det ind i stuen
tænder for fjernsynet
og sidder og ser på det
nydende maden og vinen
da vi har spist
er der stadig lidt vin tilbage i flasken
vi drikker det
holder hinanden i hånden
ser fjernsyn
efter den sidste tv-avis
går vi i seng

Lørdag

Lørdag sover vi til kl otte
så spiser vi morgenmad
kører ind til byen
i vores lille lækre sportsvogn
finder med stort besvær en parkeringsplads
shopper lidt
går rundt og kigger
vi ser på nogle meget lækre møbler i Illums Bolighus
det ville være rart engang at få sådan noget
hos Nørgård køber jeg en bluse fra Chacarel
som jeg egentlig ikke har brug for
i Magasin køber jeg en slømnederdel
og nogle plasticbøjler til at puste op
du ser på en Burberry trenchcoat

og køber en lille dippedut til at klippe hår i næsen med
vi går hen til vognen
belæsset med pakker
det er dejligt
at have råd til at købe ting
vi smiler til hinanden

45

så kører vi hjem til vores rækkehus
spiser frokost
bagefter elsker vi
du ligger ovenpå mig og gør dig umage
tager ikke min bluse af
kun min underkrop er nøgen
det fylder mig med lede
at du ikke gider tage blusen af mig
fordi mine bryster ikke interesserer dig
vi prøver høfligt at få vore bevægelser til at passe sammen
bagefter spørger du forpustet
er du tilfreds med din mand
jeg vover ikke at se på dig
smiler bare kvindeagtigt undseeligt

50

55

60

Søndag

Idag er det søndag
vi sover til klokken ni
du går til bageren
jeg dækker bord
vi får æg juice ost kryddere rundstykker chokoladeboller
og en thebirkes til mig
imens læser vi Berlingeren Politiken og Aktuelt
bagefter kører vi ud i en skov
og går en tur
vi går hånd i hånd
vi smiler til hinanden
vi har fået det ligesom vi gerne ville
vi har ikke mere at tale om
bagefter kører vi hjem og spiser frokost
stegte sild i eddike leverpostej med bacon og ost

65

70

75

80

46. Henrik Nordbrandt:

Ode til blæksprutten (1975)

- 5 Blæksprutten er hovedsagelig arketyrisk
på grund af sine fangarme,
men også på grund af sit nærb og sit blæk
og den helt utroilige
kombination af disse
10 tre ting betragtes den som noget af et uhyre.

- Den lever i mørke, uhyggelige huler
dybt nede i vandet
hvor den laver sit blæk af døde sømænds sjæle
15 omklammer, siger man, svømmere med sine fangarme
og trækker dem med sig ned i dybet
for at fortære dem.

- Den tiarmede blæksprutte, siger man endvidere,
20 kan vokse i det uendelige
og der er set eksemplarer på over 30 meters længde.
Den er bygget som en raket
og bevæger sig lydløst
og med lysets hastighed i sit eget element.

- 25 Der findes et fotografi fra århundredskiftet
taget fra dækket af en fregat
af en ottearmet blæksprutte
i færd med at omklamme en vældig blåhval.

- 30 (Hvem der sejrede vides ikke)

- Men ser man bort fra dens rolle som uhyre
er blæksprutten i virkeligheden det vidunderligste
35 af alle vidunderlige dyr.
Og når jeg nu tillader mig at sammenligne
dig med en blæksprutte
forekommer det mig at være det smukkeste
jeg overhovedet kan sige
40 såvel om dig som om blæksprutter af enhver art.

Blæksprutten bevæger sig i vandet
som en danserinde

der er blevet befriet for alle fysiske love
som en legemliggjort sjæl
skabt til at berøre, omfavne og elske
og som et hjerte
i evig søgen efter kroppen det blev revet ud af.

Blæksprutten er mere yndefuld end nogen anden
50 fugl eller fisk
tranen og jagtfalken, sværdfisken og flyvefisken
alle indbefattet.

Den er mere kvindelig end nogen kvinde
og dens øjne er langt blidere
55 og mere sørgmodige
end øjnene på nogen gud eller profet
jeg nogensinde har set.

Blæksprutten er skønhed, ynde
60 og kvindelighed
blidhed og sørgmodighed
legemliggjort.

Blæksprutten er den sidste havfrue. 65

Jeg har engang skudt en blæksprutte
i det klare vand under Tyrkiets ægæriske kyst:

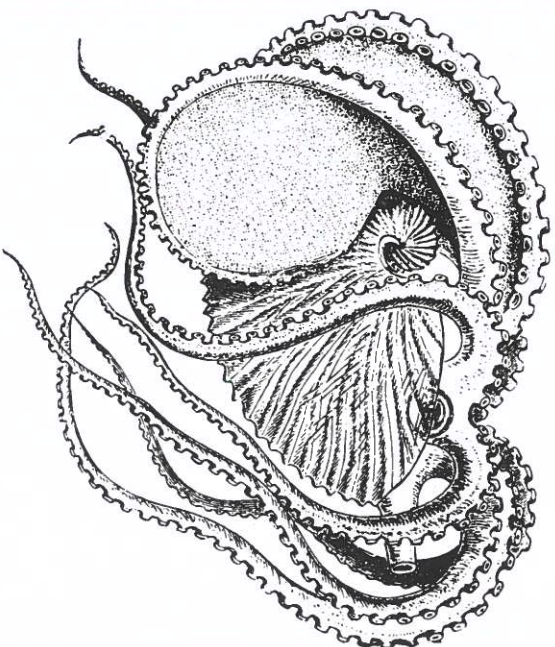
Den så på mig
70 da den blev ramt, som en mor eller en elsket.
Så slyngede den sine fangarme omkring mig
– ikke for at trække mig med sig ned
men som om den ville kærtegne mig med hver eneste
en af dem
i undren eller afsked
75 inden den døde, blufærdigt, i en sky af blæk.

Blækspruttens kød er hvidgult og glat
80 som kinesisk elfenben
og efterlader en bitersød smag i munden.

Hver gang jeg spiser en blæksprutte
har jeg en følelse
af at overtræde et eller andet ældgammelt tabu
som at spotte Gud
5 plyndre en grav eller begå incest.

Og alligevel, eller måske netop derfor
elsker jeg smagen af blæksprutter.

10 Hvis jeg selv engang skulle ende som føde
for et dyr
ville jeg gerne ædes af en blæksprutte.

Blæksprutte: Argonauta, bun.

Henrik Nordbrandt: "Hvor vi end rejser hen" (1974)

1

Hvor vi end rejser hen, kommer vi altid for sent
til det vi engang tog af sted for at finde.
Og i hvilke byer vi end opholder os
er det de huse, det er for sent at vende tilbage til
de haver, det er for sent at tilbringe en måneskinsnat i
og de kvinder, det er for sent at elske
som plager os med deres uhåndgribelige nærvær.

2

Og hvilke gader vi end synes at kende
fører de os udenom de blomsterhaver, vi leder efter
og som spreder deres tunge duft i kvarteret.
Og hvilke huse vi end vender tilbage til
ankommer vi for sent om natten til at blive genkendt.
Og hvilke floder vi end spejler os i
ser vi først os selv, når vi har vendt ryggen til.

Fra Opbrud og ankomster, Gyldendal 1974

Klaus Rifbjerg: Solsort (1962)

nu lukkes hospitalets porte op

af rustne hænder det grå

terrassogulv er gummitavst

5 de levende er endnu mere stille

og ånder gennem sår af sten

mens urets visere af jern

går over deres kinder kullet skrider

mellem husene det regner indadvendt

10 et sug af præparater stigende og faldende

er spærret inde bag ved gaze står i rør

du sover i de blinde kældre venter bag

en skærm en hånd på lagenet

fingrene blæst hen en grå og fugtig ro

15 da vokser i dit hjerte spejl som spørgsmål

et skærmet radarminde om en

anden tid da gror i hjerteøret hammerekko

en buet lyd af syn

af dufte farvet moll imellem skyer

20 da tier ingenlyd du vågner

og har hørt det

Fra Voliere, Gyldendal 1962, taget fra Kanon i dansk III, Gyldendal 2005

Sophus Claussen: Atomernes oprør (1925)

1

Som naar i Pampas en Gaucho med Lasso skal indfange Heste,
samles fra Pegasus' Ryg de rimløse Spand Hexametre,
let uden Skole og Tvang — kun lidt pudsning af Fødder og Manke!
Rytteren bæres fornøjet af Versets heroiske Gangart,
følger det følsomme Seksspand og lader det trave og springe.
Hjertet hos den, der staar oprejst og snar i Bevægelsens Midte,
smiler og tror paa Bedrifter fra glemte homeriske Tider.

2

Hvad er Heroica? gammeldags Rasen og nyvaagne Drømme,
Heltemod, eller Heltinder, Vilje især til at handle,
omskabe Verden som Mand. Vi vil, den skal være heroisk.
Dog hvad end Daad eller Heltebedrift mellem Mænd kan benævnes,
Kvindehertets Heroica, — det, som hun har og hun mangler -
er for Verden mer vigtig end Skibsfart og Kul og Columbus,
Leningrads Revolutioner, Germaniens Nedfald og Paven.

3

Kvindens Heroica er hendes Adfærd og levende Tanke:
Vanære, Had, eller Skønhed og Legemets sødste Gave.
Alt hvad vi sandt og oprigtigt som Mænd kunde gøre for Verden
bliver unyttigt, hvor Mammon og Molok har udryddet Kvinden,
gjort hende uædelmodig, med Vilje vankundig og øde.

— — — —

4

Ak Veninder, hver een I fødtes med Kald som Madonna!
hvorfor er Eva ufrugtbar og sætter sig op mod sin Lykke?

5

Intet Billed stod fast i Menneskers Drøm som Gudsmoder,
Kvinden saa jordisk velsignet, at bedre var ikke i Himlen!
Dogmer, Profeter og Templer og Faderens Forhold til Sønnen
kan i Aartusinders Drys blive hjemsøgt og uvist af Mening.
Jesu heroiske Moder dog smilte til Menneskeslægten,
alt medens Jahve og Mahomeds Allah blev Stenskred af Strenghed.
Selv i de lutherske Sogne forgudede alle Maria,
Jomfru og Moder og skyldfri og Kvinde med jordiske Klæder.
Ja, som hver Kvinde i Landsbyen ejede fordum et Snørliv,
havde Madonna et Snørliv — det saa vi saa tit paa et Billed.

6

Alle Atomer i Verden forlanger at sættes i Frihed,
alle Nationer vil løses, og alle Matroner vil skilles.
Kundskab som udfrier andre skal nu ogsaa udløse Eva:
hun vil ej mer gaa med Snørliv og slet ikke tro paa Madonna.

— — — —

7

Jeg et Atom i en Spænding har Andel i Livsligevægten,
alle saa raaber de til mig: flyt dig, du er et Atom!
men hvis det kniber, de raaber, som kendte jeg Al-Sammenhængen
og kunde udrette alt med min Vilje, jeg lille Atom.

8

Jeg et Atom under Solen, for alt skal jeg kræves til Regnskab,
Videnskabsmænd dog forkynder den Lov, at slet ingen er fri.
Samfundet opbygger Love, Atomerne jubler mod Frihed,
Broderskab er en Dynamo — Atomerne er Dynamit.
Jeg et Atom, som har danset om Solen, faar Sol til at danse,
hvis et Atom springer fra, ophører Sfærers Musik.
Det er vor lænkede Guddom eller vor gudløste Vilje,
Lovbundethed eller Frihed, alt er kun vedtagne Ord.
Dersom jeg evner at nærme mig Tingenes mægtige Kærne
ingen er stærk her i Verden og fri som jeg lille Atom.
Slaa mig ikke saa voldsomt, min Skulderklapper og Dusbror,
af et Atom i et Brændpunkt afhænger Død eller Dag.

— — — —

9

Jeg et Atom under Solen vil søge det eneste sande
Guddomsvæsen og Legem, hvorfra al Herlighed strømmer,
Hjerteglæden, som fyldte Naturrigets tusind Kapeller,
da vi var unge og indgik i Pagt med en hemmelig Almagt:
Skoven og Stranden, og inde i Byen vort Pigebarns Sybord,
hvor vi elsked to Hænder saa ømt, som var det Gudsmoders.

10

Livet er frygtelig haardt, og intet bestaar, hvis det prøves,
Ungdomslykken blir utro, og Jesus paa Korset forfalder.
Kærlighed gir dig et Stød og Venskab et Spark, saa du ramler.
Det er med Nød at du bjerger din Hat, hvis det tilmed er Stormvejr.

— — — —

11

Alle Atomer i Verden forlanger at sættes i Frihed.
Jeg besværges Jer, ilende Masser som omslynger Jorden,
Stormenes Forbund og Ilden! og Vandet! og alle Atomer
indoptagne i Kræfternes Spænding eller i Vækstliv,
alle Lys- og Lyd-Elementer og Eders Forbundne,
Hav paa Hav af Atomer ... jeg beder: vis Naade mod Kloden!
Ligeledes besværges jeg Pesten og Krigen og Kvinden,
(alle Atomer i Verden forlanger at sættes i Frihed)
hver som kan skade vort Jordliv: at vise Naade mod Kloden.

12

Denne Planet var en Gang saa tykskallet, søvrig og tunghør,
opfyldt af duftende Sumpe og Hovedpine og Lykke,
Dagen var lang som en Uge, og Maaneden slæbte som Aaret,
Alle Folk havde Tid, og dog kom de Dovne bagefter.

13

Nu er Trafikken sat op og Tempoet ganske forstyrret,
hele Kuglen kan traadløst ompændes med levende Tale:
hvad den britiske Statsmand udslynger i Parlamentet
naar til Australiens Byer, før helt det slaar gennem Salen.
Vor Planet bliver lydhør og tynd som en bristende Boble.
Jeg er ræd, at en Dag den forgaar, blot et Trylleord nævnes,
en Formular i Kemi, som er Udtryk for Vand, eller Luftgas,
eller et ukendt Stof, ubeskrivelig stærkt som Guddom.
Ak det er Formlernes Formel! Pas paa, hvad du ser i dit Fangnet.

14

Jeg besværges hvert Dyr, hvert Atom ej at ophidse Jorden:
Slangen som fristede Eva og Ravnens som opholdt Elias,
Ørnen i Luften paa Vagt og Løverne i deres Huler,
Lotusblomsten paa Ganges og Indiens Fryd, Elefanten
bærende Buddha saa blidt som et Vand en vidunderlig Lotus,
Ørken-Kamelen, Arabiens Baad, som befordred Profeten,
Æslet, som hjalp paa sin Ryg Gudsmoder og Søn til Ægypten,
samt under Palmer det Føl, der traved med lille Messias,
(mindre anselige Gangere vist ... men skønne for Hjertet.)

15

Endelig ber jeg om Naade hos Paaskelammet og Fisken,
at de ikke for stærkt hos Herren forklager vor Klode,
før vi har fundet vor Vej og vist os svangre med Vilje:
han kunde brænde den op eller sætte den helt ud af Omløb.

16

Alle Atomer i Verden forlanger at sættes i Frihed,
alle Nationer vil strides og alle Forbundne vil skilles.
Jeg, et Atom under Solen, jeg anraaber Lande og Bølger.
Træer og Sten og Metaller, Dyr og Fugle som aander,
Strømmen i Havenes Dyb og Ilden i Bjergenes Indre:
dersom vor Stjerne kan frelses, da lad os ej volde den Skade.

Fra Heroica, Gyldendal 1925

17
Naf for brolbu

Rudolf Broby-Johansen: STRIDSMÆND FOR DET VI ELSKER

1

BLIKLAMPE OSER
ØDE STUE
LANGT TRÆBORD
SEX SVULNE GUSTNE MANDKROPPE

2

VÆG FLÆNGES
MADONNA: UNG PIGE I FLUGT
ANGST-VILD
KJOLE: TVÆRSOVERREVET LAS
ENE BRYST: HELLIGT BJERG
BEDENDE

4

DE GLOR
RYSTER
SAMLER SIG OM HENDE (FLEMTENDE)
GIR PLADS
KOPARRET VÆLTER GENNEM DØR
SPÆNDER BEN
FLUNSER KLUNS TIL GAB-SÅR
VOLDTAR

5

DE ANDRE ORDNER VED HALMSTRÅ-LODTRÆK RAD-FØLGE

6

SKALLEKLIPPET RØDT BLOK-HOVED ENSOM
PANDE FLOD-SVULMER
ANSIGT-TEGL-RØD-PLETTER
DYB-RØDNER
KULMØRKNER
ØJEN BLODSKYDER
ILDRØD
TÆNDER GNISTRER

7

LANGSOMT KRAVLER ORM-ÅRER UNDER RØD-VABLET HALSHUD
UNIFORM RIVES OP (KNAPPER REGNRASLER)

FRÅDE
FRA FINGRE SPRINGER BLOD
SÅ SLÅS DE
SÅ SLÅS ALLE
KVINDE
KROP
LIG
KOLBE / HÆNDER / BAJONET
KVASER / KNÆKKER / FLÆNSER

8

DE FLYGTER FRA HINANDEN

9

I HALVDUNKEL I HVER KROG
SYFILITIKER KRAVLER OVER LÅRSTUMP / LEDKNOKKEL
VÆSKER CHROM OVER BLÅBLODS FALLOS (PADDEHAT)
GYMNASIAST STOPPER GENITALIA IND I SKO / FEBRILSK
DOBBELTNAKKE MASTURBERER MENSTRUATIONSBINDTYGGENDE
FLEJN-SKALLE HIVER SKAMLÆBER OVER FLODD-PENIS SOM KRAVE

10

KLYNKHYLENDE KRAVLER DE SIDEN LØS PÅ HINANDEN (HUNDE)
GRÅ TREKANTER I CRAMBOLAGE
FALLER: RØDE CYLINDRE
TESTIKLER: VIOLET-MØRK-BLÅ KUGLEPAR

11

LÅST DØR FAVN-DRUKNER ØXEHUG

I en Frugthave

Faldt der Storm over solstille Flade?
Min Sjæl flagred op som et Lin;
og en lynflængt Tordenkaskade
skylled Regn over grønne Blade.

5 Da det blev tyst, var du min.

Det er fugtigt i Stikkelsbærgange
og dufter, nu det er tyst,
fra det dyngvaade Græs og de mange
Kirsebærblomster, som prange

10 skært mod et Lufthav saa lyst.

Lad mig vandre herind ved din Side,
mørkøjede Jomfru fin;
dine Hænder, de frugtblomst-hvide,
lad tæt mig om Livet glide,

15 du min smidigrankende Vin.

Og din Kind, den æbleblomst-røde,
læn mod mig og kys min Mund.
Dine Læber er vellugtsøde.

20 Men de sarteste Kærtegn gløde
fra Øjnenes mørkblanke Grund.

Har din Arm om min Hals jeg trukken
og din Barm mod mit Hjærte tæt,
saa jeg hører din sagtteste Sukken,
da fryser jeg ikke i Duggen,

25 da bæver jeg saligheds-let.

Mod Solnedgangs-Blaaet højne
Frugtblomsterne deres Pragt.
Foran mig to undrende Øjne,
foran mig din Barm og din nøgne

30 Arm mig om Nakken lagt.

Du er vaad om din Fod, du rene,
og krydret som Frugthavens Lugt.

Lad os kysse tyst og alene!

Vi er selv som to Æblegrene,

35 skal blomstre og bære Frugt.

Til en Veninde

Der er en Trolddom paa din Læbe,
Der er en Afgrund i dit Blik,
Der er i Lyden af din Stemme
En Drøms ætheriske Musik.

5 Der er en Klarhed paa din Pande,
Der er et Mørke i dit Haar,
Der er en Strøm af Blomsteraande
Omkring dig, hvor du staaer og gaaer.

Der er en Skat af evig Viisdom
10 I Smilehullet paa din Kind,
Der er en Brønd, en Sundhedskilde
For alle Hjerter, i dit Sind.

Der er en Verden i dit Indre,
En sværmerisk, chaotisk Vaar —
15 Som jeg umulig kan forglemme,
Som jeg tilbeder og forstaaer.

Christian Winthers forlovede, Sophie Hansen, betagede Aarestrup og siges at være inspirationen til dette digt.

Teksten følger Emil Aarestrup: *Digte*, C. A. Reitzels Forlag, Kbh., 1838, pp. 74–75.

Romantisme